Zadanie 3

Ustalenie notacji

Proces \$Q\$ jest **przodkiem** procesu \$P\$ jeśli \$P \neq Q\$ oraz istnieje ciąg procesów \$P = P_1, P_2, \ldots P_n= Q\$, taki że \$P_{i+1}\$ jest rodzicem procesu \$P_i\$ dla każdego \$i = 1, 2, \ldots, n-1\$. W szczególności relacja bycia przodkiem jest przeciwzwrotna i przechodnia.

Proces \$Q\$ jest najniższym wspólnym przodkiem procesów \$P_1\$ i \$P_2\$, jeśli:

- \$Q\$ jest przodkiem zarówno \$P_1\$, jak i \$P_2\$;
- każdy proces \$R\$ różny od \$Q\$, który jest przodkiem zarówno \$P_1\$, jak i \$P_2\$, jest również przodkiem \$Q\$.

Uwaga: Czasami w literaturze pojawiają się inne definicje najniższego wspólnego przodka.

Uwaga2: Poprawka w definicji najniższego wspólnego przodka na czerwono.

Nowe wywołanie systemowe

Zadanie polega na dodaniu nowego wywołania systemowego PM_GETLCAPID z funkcją biblioteczną pid_t getlcapid(pid_t pid_1, pid_t pid_2) zadeklarowaną w pliku unistd.h.

Wywołanie systemowe PM_GETLCAPID przekazuje w wyniku identyfikator procesu, który jest najniższym wspólnym przodkiem dwóch zadanych procesów.

Funkcja pid_t getlcapid(pid_t pid_1, pid_t pid_2) przekazuje w wyniku identyfikator najniższego wspólnego przodka procesów o identyfikatorach pid_1 i pid_2.

Jeśli któryś z procesów o identyfikatorach pid_1 lub pid_2 nie jest aktualnie działającym procesem, funkcja przekazuje w wyniku -1 i ustawia errno na EINVAL.

Jeśli dla danych procesów o identyfikatorach pid_1 i pid_2 nie istnieje dokładnie jeden najniższy wspólny przodek, funkcja przekazuje w wyniku -1 i ustawia errno na ESRCH.

Format rozwiązania

Poniżej przyjmujemy, że ab123456 oznacza identyfikator studenta rozwiązującego zadanie. Należy przygotować łatkę (ang. *patch*) ze zmianami w katalogu /usr. Plik zawierający łatkę o nazwie ab123456.patch uzyskujemy za pomocą polecenia

diff -rupNEZbB oryginalne-źródła/usr/ moje-rozwiązanie/usr/ > ab123456.patch

gdzie oryginalne-źródła to ścieżka do niezmienionych źródeł MINIX-a, natomiast moje-rozwiązanie to ścieżka do źródeł MINIX-a zawierających rozwiązanie. Tak użyte polecenie diff rekurencyjnie przeskanuje pliki ze ścieżki oryginalne-źródła/usr, porówna je z plikami ze ścieżki moje-rozwiązanie/usr i wygeneruje plik ab123456.patch, który podsumowuje różnice. Tego pliku będziemy używać, aby automatycznie nanieść zmiany na czystą kopię MINIX-a, gdzie będą przeprowadzane testy rozwiązania. Więcej o poleceniu diff można dowiedzieć się z podręcznika (man diff).

Umieszczenie łatki w katalogu / na czystej kopii MINIX-a i wykonanie polecenia patch -p1 < ab123456.patch powinno skutkować naniesieniem wszystkich oczekiwanych zmian wymaganych przez rozwiązanie. Należy zadbać, aby łatka zawierała tylko niezbędne różnice.

Po naniesieniu łatki zostaną wykonane polecenia:

- make && make install w katalogach/usr/src/minix/servers/pm oraz/usr/src/lib/libc,
- make do-hdboot w katalogu /usr/src/releasetools,
- reboot.

Rozwiązanie w postaci łatki ab123456. patch należy umieścić na Moodlu.

Uwagi

- Serwer PM przechowuje informacje o procesach w tablicy mproc zadeklarowanej w pliku mproc.h. Działające procesy mają ustawioną flagę IN_USE.
- Warto przeanalizować jak PM realizuje wywołania systemowe. Więcej informacji o działaniu tego serwera będzie na laboratorium 8.
- Należy samodzielnie przetestować rozwiązanie. Przykładowy scenariusz wygląda następująco. Załóżmy, że użytkownik stworzył proces o identyfikatorze 187, a ten proces w wyniku funkcji fork stworzył trzy procesy o identyfikatorach 188, 189 i 190. Następnie proces o identyfikatorze 188 stworzył proces o identyfikatorze 191. Wtedy wywołanie getlcapid(190, 191) powinno zwrócić 187.
- Nie przyznajemy punktów za rozwiązanie, w którym łatka nie nakłada się poprawnie, które nie kompiluje się lub które powoduje **kernel panic** podczas uruchamiania systemu.